

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину помісну Українську
православну церкву!

Часопис Волинської єпархії
Православної церкви України

№ 6 (199), червень 2021 р.

**Митрополит Луцький і Волинський Михаїл
відзначив своє 55-річчя. Як проходило святкування –
читайте й дивіться на с. 4**

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

12 червня – Ісаакія, сповідника, ігумена обителі Далматської

Преподобний Ісаакій Далматський жив у IV столітті, народився, ймовірно, в Сирії. Він трудився в пустелі, поки не почув голос із небес, що звелів йому вирушити в Константинополь.

Прибувши, застав столицю охопленою ерессю арианства, прихильником якої був імператор Валент. Коли імператор збирався на війну, Ісаакій набрався мужності попередити його про поразку. Володарю це явно не сподобалося і він наказав кинути провидця в болото на вірну погибель. За пророцтвом святого, армія римлян була розбита варварами, а імператор, рятуючись утечею, згорів у дерев'яній коморі, підпаленій переслідувачами.

Після смерті Валента на престол зійшов Феодосій I Великий. Почувши про те провіщення, імператор наказав відпустити його з темниці та з почестями прийняв у палаці. Після цього Ісаакій брав участь у II Вселенському Соборі (381).

Потім угодник хотів повернутися в пустелю, але благочестиві вельможі просили його не залишати Константинополь і своїх духовних чад. Зваживши на це, Ісаакій попросив побудувати йому келію. До нього приходило багато людей з міста, він одвідував жителів на їх прохання. Імператор Феодосій також неодноразово запрошував його до палацу. Преподобний завжди прагнув допомагати бідним, і якщо хтось, зустрівши його на до-

розі, просив милостиню, то знімав з себе плащі і віддавав жебракові.

Через деякий час навколо келії Ісаакія постав монастир, він там прожив до кінця своїх днів. Відчувши наближення смерті, скликав учнів, наставляв їх у правій вірі та вибрав серед них одного, на ім'я Далмат, і призначив своїм наступником. Саме тому обитель стали називати Далматською.

Дослідники неодноразово дискутували з приводу дати кончини святого, і, на загальну думку, 383-й можна вважати роком його смерті. Частки мощей преподобних Ісаакія і Далмата зберігаються в скиту Нова Фіваїда на Афоні.

Віталію КЛИМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку чи на монітор

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – корисний засіб у духовному житті православного християнина. Щоб ця релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її в будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – 91241.

Ця ж газета в електронному вигляді, архів її основних публікацій, радіопередача та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslaviavolyni.org.ua

ВЛАДИЦІ МИХАЇЛУ – 55

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл з нагоди свого ювілею очолив Божественну літургію та подячний молебень у кафедральному соборі Святої Трійці.

Народився архіпастир 9 травня, але оскільки духовенство 8-го й 9-го брало участь у поминальних заходах до Дня пам'яті та примирення, святкування провели 11 травня.

За Богослужінням із високопреосвященим правили: архієпископ Чернівецький і Кіцманський Онуфрій, архієпископ Дніпровський і Криворізький Симеон, канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакін, декани, намісники монастирів, інше духовенство єпархії. У спільній молитві взяли участь військові капелани, намісники монастирів нашого краю, викладачі та вихованці ВПБА, миряни. Співав архієрейський хор «Оранта».

Від священнослужителів та всіх вірних єпархії вітальне слово промовив отець канцлер:

«Ваше високопреосвященство! Дорогий наш владико!

В цей благословенний пасхальний час з нагоди 55-річного ювілею Вас щиро вітає духовенство Волинської єпархії Православної церкви України. У такі ювілейні дати зазвичай на мить оглядаються назад, роблять певні висновки з прожитого та досягнутого і планують щось на майбутнє.

Владика Михаїл свій життєвий шлях розпочав на історичній Волині, неподалік

Почаєва. Там пройшло його дитинство і шкільні роки. Духовну освіту здобув у православних богословських школах Санкт-Петербурга і Києва. При постригу в чернецтво йому надано ім'я Михаїл – на честь святителя Михаїла, першого митрополита Київського і всієї Руси.

Перші ступені священства наш владика отримав із рук митрополита Луцького і Волинського Якова. Своє служіння Богові й народу розпочав у Свято-Троїцькому на честь князя Данила Галицького духовному центрі м. Тернополя, а також у відомому Свято-Михайлівському Золотоверхому монастирі м. Києва. У 2000 році покликаний до найвищого служіння у Церкві Христовій, прийнявши єпископський сан.

У новітній період, із часу відродження Української Церкви на Волині, наша єпархія зробила великий поступ вперед, її очолювали декілька архіпастирів. Серед них – Ваші попередники, нині блаженної пам'яті митрополит Іоан (Боднарчук), який на початку 90-х років благословив початок відродження УАПЦ в Україні, та митрополит Яків (Панчук), який був одним із основоположників створення Київського патріархату як Помісної церкви.

Однак найбільшого розквіту, розбудови і духовного піднесення Волинська єпархія знала в останні два десятиліття. Нещодавно ми, владико, святкували Ваш 20-літній ювілей служіння у єпископському сані, з яких ось уже 17 років Ви звершуєте архіпастирське служіння на древній Волинській кафедрі.

На наших очах триває відродження волинського чернецтва і розбудова монастирів. За Вашого сприяння Волинська духовна семінарія, яка цього року святкує своє 225-ліття, вперше отримала статус Богословської академії. Вашими стараннями наша духовна школа докорінно покращила свою матеріальну базу, науковий та виховний рівень. Майже всі випускники отримують із Ваших рук духовний сан і благословення на священниче служіння.

Особливу увагу, владико, Ви приділяєте церковній дисципліні та освітньому рівню нашого духовенства, 90 відсотків з яких мають вищу богословську освіту. Триває реконструкція та благоустрій соборної площі, території Свято-Троїцького кафедрального собору, а також приміщення духовної консисторії.

У складний для нашої держави час Ви надихнули і благословили багатьох наших священників на капеланське служіння серед українських воїнів.

Підписано ряд угод про співпрацю між консисторією і різними державними, навчальними та медичними установами. При духовній консисторії функціонують засновані Вами структурні підрозділи, які забезпечують належний розвиток церковного життя нашого краю.

За час Вашого управління єпархією кількість українських парафій збільшилась майже на 150. Вами особисто на Волині освячено 111 нових храмів, засновано нові монастирі. Ми дякуємо Вам за Вашу жертвовну пра-

цю, щирі молитви, за мудрі життєві поради та ревне служіння Церкві Христовій.

Бажаємо, щоб Всемогутній Господь і надалі кріпив Ваші духовні й тілесні сили, допомагав долати всілякі труднощі та життєві випробування, благословляв здійснення Ваших задумів для розбудови єпархії та нашої Української православної церкви.

Тож, дорогий владико, в цей ювілейний для Вас день народження прийміть від нас, духовенства і чернецтва Волинської єпархії, в знак глибокої вдячності, пошани і великої християнської любові цю святу панагію і хрест як ознаки гідності Вашого єпископського сану, а також низький уклін та щиро-сердечне побажання многих і благословенних літ життя».

Військові капелани єпархії привітали митрополита з ювілеєм та вручили йому портрет, написаний ветераном батальйону «Айдар» й іконописцем дияконом Русланом Кашаюком (див. с. 1).

Чергові церковні відзнаки отримало достойне духовенство за пастирські труди.

До ювілею митрополита Луцького і Волинського Михаїла вийшла телестрічка «Відродження великої Волині». У фільмі йдеться про архіпастирське служіння владика, зокрема, його розбудова Волинської кафедри. Прем'єра фільму відбулася 13 травня на «5 каналі», його можна переглянути і на сайті нашої єпархії pravoslaviavolyni.org.ua, у розділі «Відео».

Оксана КАРНКОВСЬКА

КАПЕЛАНСТВО

ЦЕРКВА І МЕДИЦИНА

мовіддану працю, що рятує життя людей від безлічі хвороб, та нагородив медалями «За жертвовність» і благословенними грамотами.

У зустрічі взяли участь в. о. директора Олександр Дудар, заступник директора з медсестринства Галина Кузьмінська.

***

Протоієрей Назар Бабій, настоятель луцької парафії Великомученика і цілителя Пантелеймона при обласній клінічній лікарні, 19 травня взяв участь в онлайн-конференції медичних капеланів Західного регіону.

Як повідомив душпастир, робоча нарада Асоціації капеланів в охороні здоров'я України, яку зареєстровано торік, відбулася вперше. Учасниками були представники різних конфесій. Вони визначили порядок обговорення актуальних питань. Цього разу йшлося, зокрема, про запобігання абортів.

Такі зустрічі проводитимуться щомісячно. У червні говоритимуть про СНІД та ВІЛ-інфекцію.

Ілля САЙ, Оксана КАРНКОВСЬКА

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл 12 травня відзначив середній медперсонал обласної клінічної лікарні у їхнє професійне свято – Міжнародний день медичної сестри. Архієрей подякував усім медикам за їхню нелегку й са-

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

АРХІЄРЕЙ ПОБУВАВ У СЕНКЕВИЧІВЦІ

6 травня, на престольне свято, митрополит Луцький і Волинський Михаїл відвідав парафію Великомученика Юрія Переможця в цьому селищі Горохівського деканату й очолив Божественну літургію. Після відправи освятив новозбудовану каплицю Всіх святих.

Разом із високопреосвященним молилися: декан протоієрей Андрій Сидор, настоятель і благочинний Сенкевичівського округу протоієрей Богдан Яким, інше духовенство.

У проповіді архієрей зазначив: Пасха Христова – це, наперед, вияв великої любові Бога до людей. Інколи ми сумніваємося, чи любить нас Творець, особливо під час труднощів. Тож не маємо сумніватися! «Якщо Христос постраждав

за нас, то як Він може нас не любити?» – наголосив владика. Тому це свято укріплює нас у вірі, бо Господь нас полюбив і відкрив двері до Раю. Всевишній посилає нам різні випробування задля нашого вдосконалення, щоб увійшли до Царства Небесного. А за гріхи попускає випробування задля пересмислення свого життя і навернення.

Кожна людина має свободу вибору: йти до храму чи не йти, бути чи не бути зі Всевишнім. І наслідки цієї свободи різні. Благодатним є шлях, коли, маючи свободу, сам ідеш до Бога.

Стосовно Пасхи архієрей розповів, що це – жертвоприношення. Адже в кошики ми кладемо плоди своєї праці, які приготували з молитвою. Їжу повинні споживати, завжди молячись, і харчуватися правильно. За словами апостола

Павла, «усе мені дозволено, та ніщо не повинне володіти мною» (1 Кор. 6:12).

На завершення владика закликав більше любити свою віру, землю, батьків, ближнього, Вітчизну, жити в мирі, любові та злагоді.

Благословенними грамотами керівник єпархії нагородив активних парафіян.

Як розповів о. Андрій, церковця постала на місці, де «за советів» енкаведистами було закатовано молодих дівчат. 2011 року мешканці селища побачили диво: у центральному сквері на зрубі дерева проявився знак хреста. Тож там у пам'ять про цю подію вирішили побудувати каплицю, яку завершили 2017 року.

Оксана КАРНКОВСЬКА

БУДЬМО ПИЛЬНІ

ДО ПОДІЙ У ЦЕПЕРОВІ

У цьому селі Луцького районного деканату митрополит Луцький і Волинський Михаїл 25 квітня освятив придорожнього хреста.

Із архіпастирем служили декан протоієрей Володимир Присяжнюк, священник Богдан Лисак, який опікується цим селом, духовенство Воскресенського округу благочиння.

Хрест установлено за кошти добродійника Ігоря Павловича.

Як розповів о. Богдан, раніше в селі не було ані храму, ані каплиці, ані іншої святині. Тож цей хрест став першим. Оскільки село невелике, то планують побудувати каплицю на честь Різдва Івана Предтечі.

Та вже 4 травня, як повідомив сайт volynpost.com, священники Московського патріархату «переосвятили» цього хреста.

За словами декана протоієрея Володимира Присяжнюка, вчинок батюшок з УПЦ (МП) є незнанням церковних канонів і провокацією протистояння між православними двох юрисдикцій. Прикро, що таке відбувається в наш час.

**Ольга ВЕРЕМЧУК,
Оксана КАРНКОВСЬКА**

ХУДОЖНЄ СЛОВО

НАЙСМІЛИВІШИЙ

Одного дня зібралися гідні воїни, щоб перевірити, хто з них найсміливіший і найбезстрашніший. Вони билися на мечях, билися на кулачки, ходили з великими руками на ведмедя і тигра. Але які б випробування вони собі не влаштували, так і не змогли вибрати найсміливішого і найбезстрашнішого.

Тоді вони звернулися до дівчини, яка спостерігала за їх змаганнями, і попросили її розсудити їхню суперечку.

– Хто з вас розповість мені про свою слабкість, про те, що він боїться більше за все на світі? – запитала дівчина.

Ніхто з воїнів не зізнався їй у своїх страхах.

І тоді вона сказала:

– Найсміливіший не той, хто здатний перемогти другу людину. Найсміливіший той, кому вистачає упокорювання визнати свій страх!

«Смирність перед Господом, і піднесе вас» (Як. 4:10).

СВЯТИНИ ВОЛИНИ

У КАДИЩІ ВПЕРШЕ ОСВЯЧЕНО ЦЕРКВУ

12 травня, в день пам'яті преподобного Амфілохія Почаївського, митрополит Луцький і Волинський Михаїл звершив чин освячення однойменного храму в цьому селі Цуманського деканату й очолював відправу.

З ним служили: декан протоієрей Тарас Манелюк, настоятель протоієрей Ігор Літвінцов (його піднесено до цього сану під час літургії), інше духовенство Цуманського, Ківерецького, Маневецького (Колківського) благочинь

та із сусідньої Рівненської єпархії. Разом молилися голова Цуманської ОТГ Анатолій Дорошук, інші миряни.

Привітавши з першим престольним празником, високопреосвященний найперше подякував селянам за цей храм, за жертвовну працю задля слави Господньої: «Ви великі у ділах своїх», і це навіки. Історія цього Божого дому буде багатогранною, зазначив владика. Багато хто долучатиметься до його розбудови, але ви перші, чий імена впишуть і кому Господь

поклав на душу збудувати тут православний дім молитви.

Церковними відзнаками архіпастир нагородив чимало парафіян: їм вручено медалі «За жертвовність» і благословенні грамоти.

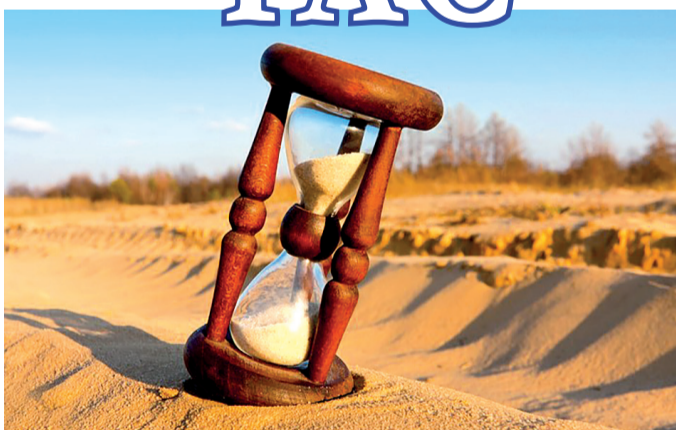
Чин заснування церкви та поставлення хреста відправлено три роки тому. Як повідомив о. Ігор, раніше в цьому невеликому селі, що на межі Волинської та Рівненської єпархій, храму не було.

Оксана КАРНКОВСЬКА

РОЗДУМИ

ЧАС

Із віком до людини приходить мудрість. Завтра ми будемо більш досвідчені, аніж сьогодні. Вдосконалює свідомість і довершеність природи певний період часу. Аби зробити з гострого каменя овалну форму, хвилям потрібно сотні, а то й тисячі літ; на деякі вдосконалення Божого світу ідуть мільйони, а то й мільярди років.

«Бережи час, його за гроші не купиш» – гласить народна мудрість. «Не тим час дорогий, що довгий, а тим, що короткий». Так непомітно збігають дні, призначені для якоїсь важливої місії, аж раптом людина постає перед фактом утрачених можливостей. Для тих, хто сповідує теорію «час – це гроші», заготована павутина рабства мамони, з якої дуже важко вибратися, заробляючи тільки багатства земні замість небесних.

Людина добре усвідомлює, як швидко збігає час. Кожен рух секундної стрілки – це крок уперед стежкою часу. І мудра людина належно використовує його. Цар Соломон написав: «Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом: час родитись і час помирати, час садити і час виривати посаджене, час вбивати і час лікувати, час руйнувати і час будувати, час плакати і час реготати» (Екл. 3:1–4). Інколи людина, проживши пару десятків літ, устигає залишити про себе добру пам'ять, більшу в кільканадцять разів за довгожителів.

Час рухається тільки вперед і ніколи не повертається для дублювання значимих подій. Фантасти написали не один роман із захопливим сюжетом «машини часу». Там можна повернутися в минуле і навіть утратити в майбутнє. Крім цікавості, там навіть є певна вигода скористатися надбаннями і досвідом предків чи нащадків.

Майбутнє відрізняється від минулого: воно постійно *наближається* до нас. Боже Слово допомагає розпізнавати перешкоди, які траплятимуться на нашому шляху, та готуватися до них. Біблія заохочує нас складати собі «скарби на небі» (Мф. 6:20). Потік часу не зможе їх змити. Вони належатимуть нам і в майбутньому, яке буде сповнене благословенням. Тому варто мудро використовувати час, адже від цього залежить, чи побачимо ми ті майбутні благословення (Еф. 5:15, 16).

У біблійній мові, як і в сучасній, слово «день» уживається в різних значеннях. Земля за 24 години робить один оберт навколо своєї осі. Цей проміжок часу називають добою, або просто днем. Називають днем також період, коли на дворі видно, він триває приблизно 12 годин. «І Бог назвав світло: "День", а темряву назвав: "Ніч"» (Бут. 1:5). Ще одним прикладом того, які різні й символічні значення має слово «день»,

є вислів Петра, що «в Господа один день – немов тисяча років» (2 Пет. 3:8). А в книзі Буття творчий день становить набагато довший період – цілі тисячоліття (Бут. 2:2, 3; Вих. 20:11). Сам контекст вказує на те, в якому значенні в Біблії вживається слово «день».

Утім, світла пора доби призначена для світлих справ. Уночі люди відпочивають, чекаючи ранку. «Нема такої ночі, яку б не здолав світанок» – народна мудрість вторить Божим законам про непереможність добра. А ще в народі кажуть: «Не хвали день зранку, а хвали ввечері». Лише підсумовуючи прожитий час, людина здатна оцінити те, заради чого вона прожила свій вік, скільки корисних справ зробила для ближніх. «Час минає, але не вертає» – історію минулого переписати неможливо. Навіть приписавши собі діяння, до яких людина непричетна, любові Господа не здобудеш. Усевишній бачить і знає про нас усе. Більш пильного обліковця нашого життєвого часу годі й шукати. Він як ніхто знає, скільки скарбів небесних ми здобули для заліку на грішній землі та чи не закопували свого таланту, примножуючи добро в коморі, жорстоко вбиваючи благодатний час – не для творення добра.

Віталій КЛИМЧУК

ХУДОЖНЄ СЛОВО

СУПЕРЕЧКА З УПОКОРЮВАННЯМ

В одному селищі жив неймовірний сперечальник, який сперечався під'їжд з усіма і з кожним. Завдяки своїй неймовірній упертості йому вдавалося будь-яку суперечку закінчувати на свою користь зі словами: «От бачиш, я був правий».

На будь-яке твердження, будь-яку думку в нього знаходилася протилежна. Гордий своїми перемогами в суперечках, почув він одного дня, що в селище до свого друга приїхав мудрий старець.

«Якщо я переспорю ще і старця, то слава про мене піде не лише по цьому селищу, але і по всій країні», – вирішив

зарозумілець і кинувся шукати мудреця.

Підійшовши до дому, в якому гостював мудрець, сперечальник попросив дозволу з ним поговорити. Коли його привели до старця, він сказав із зарозумілістю:

– Мудрець, я начувся про твою мудрість, і незважаючи на це, впевнений, що будь-яку фразу, яку ти скажеш, я зможу оспорити, довівши, що я правий.

– Так, ти правий, – спокійно відповів старець.

– Ні, неправий! – запально вигук-

нув сперечальник... і осікся.

«Прийде гордість, прийде і посоромлення; але зі смиренними – мудрість» (Притч 11:2).